

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น
ของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน

การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ รพม ๐๐๙/๑๖๒๒ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบอัตราค่าตอบแทนและเบี้ยประชุมคณะกรรมการ รัฐวิสาหกิจ ตามผลการประชุมคณะกรรมการกำกับนโยบายรัฐวิสาหกิจ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ กระทรวงการคลังจึงกำหนดให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการจ่ายค่าตอบแทนรายเดือนและเบี้ยประชุมให้แก่ กรรมการในคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการชุดย่อย คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานอื่น ที่แต่งตั้งโดยทบปฏิบัติแห่งกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจตามอัตราและ หลักเกณฑ์ที่กำหนด รวมถึงการจ่ายค่าเบี้ยประชุมคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ กรณีคณะกรรมการชุดย่อย คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานอื่น ที่แต่งตั้งโดยทบปฏิบัติแห่งกฎหมายที่มีบุคคลภายนอก เข้าร่วมในคณะกรรมการหรือคณะทำงานให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ในอัตราไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ได้ตอบข้อหารือแนวทางการปฏิบัติ ในการจ่ายค่าเบี้ยประชุมของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ว่า การจ่ายค่าเบี้ยประชุม ให้คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือคณะบุคคลอื่นใด ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามทบปฏิบัติแห่งกฎหมาย ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๘๐๓.๒/ว.๘๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยกรณีเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ในอัตราเท่ากับเบี้ยประชุม กรรมการรัฐวิสาหกิจ เฉพาะกรรมการที่มาประชุมรวมแล้วไม่เกิน ๒ คณะ คนละไม่เกิน ๑ ครั้ง ต่อเดือน สำหรับเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการชุดย่อยหากได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ โดยคณะกรรมการชุดย่อยด้วย ย่อมมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ในอัตราไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

ต่อมา รพม. ได้ขอหารือกรมบัญชีกลางถึงการจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการกำหนดราคา เบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งกรมบัญชีกลางได้ตอบข้อหารือว่า เนื่องจาก รพม. มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ในการเบิกจ่าย ค่าเบี้ยประชุมให้แก่คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานจึงต้องถือปฏิบัติตามอัตรา ค่าตอบแทนและเบี้ยประชุมกรรมการรัฐวิสาหกิจตามที่ สคร. กำหนด

รพม. ได้พิจารณาผลการตอบข้อหารือจากกรมบัญชีกลางแล้วเห็นว่ายังไม่ชัดเจนว่า เพราะเหตุผลตามกฎหมายใดที่รัฐวิสาหกิจจะต้องเบิกจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการกำหนดราคา เบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ตามที่ สคร. กำหนด และเนื่องจาก รพม. มีภารกิจในการก่อสร้าง โครงการรถไฟฟ้าตามนโยบายของรัฐบาลหลายโครงการ ซึ่งในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว

รฟม. ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน เพื่อทำหน้าที่กำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน และจำนวนเงินค่าทดแทน ให้แก่ผู้ถูกเวนคืนตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยจ่ายเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกอบกับบัญชีหมายเลข ๓ แนบท้ายประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุม เป็นรายเดือนและเป็นรายครึ่งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาโดยตลอด (ปัจจุบันบัญชีหมายเลข ๓ ดังกล่าว ถูกยกเลิกและให้ใช้ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อคณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและ เป็นรายครึ่งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗)

การจ่ายเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนเป็นจำนวนเงิน คนละ ๑,๐๐๐ บาท ต่อครั้ง เป็นจำนวนที่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีข้างต้น ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าว ทุกหน่วยงานถือปฏิบัติ แม้ว่ากระทรวงการคลังและ สคร. ได้วางแนวทางในการจ่ายค่าตอบแทน และเบี้ยประชุมก็ตาม กรณีที่ไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นของมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เพราะมิใช่บทบัญญัติที่กำหนดอัตราค่าตอบแทนไว้โดยเฉพาะ จึงไม่มีบทยกเว้นให้หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจปฏิบัติเป็นอย่างอื่นได้ ประกอบกับหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนและเบี้ยประชุม ตามหนังสือกระทรวงการคลังและ สคร. มุ่งเน้นเป็นเกณฑ์ในการจ่ายต่อครั้งสูงกว่าประกาศ กระทรวงการคลังฯ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ เพราะการทำหน้าที่ในคณะกรรมการ รัฐวิสาหกิจ มีความยุ่งยากซับซ้อนมากกว่าการทำหน้าที่คณะกรรมการอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในประกาศ กระทรวงการคลังฯ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของ อสังหาริมทรัพย์ที่จะเวนคืนเป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งและมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วย การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ เช่น การทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท เป็นต้น ก็มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและทำหน้าที่อย่างเดียวกับ คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนในโครงการของ รฟม. การจ่ายเบี้ยประชุมจึงควรเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการฯ

รฟม. เห็นว่า การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของ อสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่ รฟม. ถือปฏิบัติมีความถูกต้องเหมาะสม แม้ว่ากรมบัญชีกลาง จะตอบข้อหารือว่า รฟม. เป็นรัฐวิสาหกิจจะต้องเบิกจ่ายเบี้ยประชุมตามที่ สคร. กำหนด แต่ยังไม่ ชัดเจนว่าเป็นไปตามกฎหมายใด ดังนั้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างชัดเจนถูกต้อง ไม่เป็นปัญหา ในทางปฏิบัติ รฟม. จึงขอหารือว่า รฟม. จะต้องเบิกจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการกำหนดราคา เบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกอบกับ ประกาศกระทรวงการคลังฯ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗ หรือจะต้องเบิกจ่ายตามที่ สคร. กำหนด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหาหรือของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลางและสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ) และผู้แทนการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า รฟม. เป็นรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น มีสถานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการรถไฟฟ้า และธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟฟ้าและธุรกิจอื่นเพื่อประโยชน์แก่ รฟม. และประชาชนในการใช้บริการกิจการรถไฟฟ้าตามมาตรา ๗^๑ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ในการดำเนินกิจการดังกล่าว หาก รฟม. มีความจำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์และมีได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่น มาตรา ๓๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

โดยที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนเป็นคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ภายหลังจากที่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนและเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสำรวจเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนแล้ว โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙^๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบด้วย ผู้แทนของเจ้าหน้าที่ ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนหน่วยงานอื่นของรัฐ

มาตรา ๗ ให้ รฟม. เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งจังหวัดอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา หรือระหว่างจังหวัดดังกล่าว

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำโครงการและแผนงานเกี่ยวกับกิจการรถไฟฟ้าเพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้ทันสมัย

(๓) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟฟ้าและธุรกิจอื่นเพื่อประโยชน์แก่ รฟม. และประชาชนในการใช้บริการกิจการรถไฟฟ้า

มาตรา ๓๕ การใช้อสังหาริมทรัพย์เพื่อดำเนินกิจการรถไฟฟ้าโดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน ส่วนในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์และมีได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๙ เมื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ใช้บังคับแล้วให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดำเนินการสำรวจเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอนให้เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ถ้าเป็นการเวนคืนเพื่อสร้างหรือขยายทางหลวง ทางรถไฟ ทางพิเศษ คลองชลประทาน หรือกิจการที่คล้ายคลึงกันต้องสำรวจให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

เมื่อได้ดำเนินการสำรวจที่จะต้องเวนคืนเสร็จเป็นบางส่วนหรือแล้วเสร็จทั้งหมด ให้เจ้าหน้าที่เสนอรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สำรวจแล้วเสร็จ ประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่หนึ่งคน ผู้แทนกรมที่ดินหนึ่งคน ผู้แทนของหน่วยงานอื่นของรัฐหนึ่งคน และผู้แทนของสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทำหน้าที่กำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน และจำนวนเงินค่าทดแทนที่จะให้แก่บุคคลตามมาตรา ๑๘

(มีต่อหน้าถัดไป)

และผู้แทนสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ในการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนและจำนวนเงินค่าทดแทนให้แก่บุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการเวนคืนตามมาตรา ๑๘^๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนจึงเป็นคณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย

สำหรับคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน ซึ่งรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์แต่งตั้งขึ้น โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนและกำหนดเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้ถูกเวนคืน ซึ่งเป็นการใช้อำนาจอรัฐเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยคำนึงถึงประชาชนที่ถูกเวนคืนให้ได้รับเงินค่าทดแทนอย่างเป็นธรรม คณะกรรมการดังกล่าวจึงไม่ใช่คณะกรรมการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และมีใช้กรณีที่ต้องดำเนินการหรืออยู่ในบังคับแห่งมติคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้บังคับแก่ทุกหน่วยงานที่ต้องดำเนินการเวนคืน การกำหนดค่าตอบแทนจึงควรใช้หลักการเดียวกันไม่ว่าจะเป็นการเวนคืนของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๕^๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเปี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเปี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น)

ในกรณีที่พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ผ่านเขตท้องที่ใด ให้มีผู้แทนของสภาท้องถิ่นนั้นแห่งละหนึ่งคนเข้าร่วมเป็นกรรมการตามวรรคสองด้วย

ในการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์และจำนวนเงินค่าทดแทน ให้คณะกรรมการกำหนดโดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ และดำเนินการให้แล้วเสร็จและประกาศราคาที่กำหนดไว้ ณ สถานที่ตามมาตรา ๗ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสี่ได้ คณะกรรมการจะขอให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวขยายเวลาออกไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

“มาตรา ๑๘ เงินค่าทดแทนนั้น ให้กำหนดให้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งที่ดินที่ต้องเวนคืน

(๒) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนไม่ได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินที่ต้องเวนคืนนั้น ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือได้ปลูกสร้างขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่

(๓) ผู้เช่าที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นในที่ดินที่ต้องเวนคืน แต่การเช่านั้นต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ซึ่งได้ทำไว้ก่อนวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือได้ทำขึ้นภายหลัง โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ และการเช่านั้นยังมิได้ระงับไปในวันที่เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ได้เข้าครอบครองที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว แต่เงินค่าทดแทนในการเช่านี้พึงกำหนดให้เฉพาะที่ผู้เช่าได้เสียหายจริงโดยเหตุที่ต้องออกจากที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวก่อนสัญญาเช่าระงับ

(๔) เจ้าของต้นไม้ยืนต้นที่ขึ้นอยู่ในที่ดินในวันที่ใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖

(๕) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินที่ต้องเวนคืนนั้น ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ แต่ต้องไม่เป็นผู้ซึ่งจำต้องรื้อถอนโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไปเมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน เงินค่าทดแทนตาม (๕) นี้พึงกำหนดให้เฉพาะค่ารื้อถอน ค่าขนย้าย และค่าปลูกสร้างใหม่เท่านั้น

(๖) บุคคลผู้เสียสิทธิในการใช้ทาง วางท่อน้ำ ท่อระบายน้ำ สายไฟฟ้า หรือสิ่งอื่นซึ่งคล้ายกัน ผ่านที่ดินที่ต้องเวนคืนนั้นตามมาตรา ๑๓๔๙ หรือมาตรา ๑๓๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในกรณีที่บุคคลเช่นนั้นได้จ่ายค่าทดแทนในการใช้สิทธิดังกล่าวให้แก่เจ้าของที่ดินที่ต้องเวนคืนแล้ว

“มาตรา ๕ ในพระราชกฤษฎีกานี้

กำหนดบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการหรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือโดยประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี จะเห็นได้ว่า คณะบุคคลใดจะถือว่าเป็นคณะกรรมการตามกฎหมายที่จะได้รับเบี้ยประชุมกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสรีที่ ๑๒๖/๒๕๕๔ แล้วว่า ต้องพิจารณาได้ว่า (๑) มีองค์คณะที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดให้ตั้งเป็นกรรมการ (๒) มีบุคคลที่กฎหมายกำหนดให้เป็นกรรมการ และ (๓) มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ^๖ ดังนั้น กรณีตามข้อหาข้อนี้ คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนจึงเป็นคณะกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ การจ่ายค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการฯ จึงเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

(นายดิศทัต โตตระกูล)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๕๗

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการหรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือโดยประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการ แต่ไม่รวมถึงกรรมการซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในหน้าที่นั้น ๆ โดยเฉพาะ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง หน้าที่ของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ในการกำหนดค่าตอบแทนคณะกรรมการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๑๙๖ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี